

53. møde

Fredag den 17. februar 1989 kl. 10.00

Dagsorden:**1) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 55:**

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af arbejdsmiljøet for søfolk, fiskere, forhyrede på olieplatforme samt ansatte på færger og rutebåde.

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 46:

Forslag til folketingsbeslutning om et miljøteknologisk udviklingsprogram.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 56:

Forslag til folketingsbeslutning om iværksættelse af et arbejdsmiljøteknologisk udviklingsprogram.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.

4) Første behandling af lovforslag nr. L 193:

Forslag til lov om helårsbeboelsesret.

Af Jane Oksen (FP) m.fl.

Meddelelser fra formanden:**Formanden:**

I skrivelse af d.d. meddeler socialministeren (Aase Olesen), at hun ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Minimumsydelse til selvstændige erhvervsdrivende).

(Lovforslag nr. L 212).

Udenrigsudvalget har afgivet:

Betænkning og indstilling vedrørende beretning til Folketinget angående Nordisk Råds virksomhed i 1987-88.

(Beslutningsforslag nr. B 69).

Eksemplarer er omdelt.

Medlemmer af Folketinget Holger K. Nielsen (SF), Margrete Auken (SF), Gade (SF), Birthe Hansen (SF), Inger Harms (SF), Ingerlise Koefoed (SF), Riishøj (SF) og Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de til kulturministeren og kommunikationsministeren ønsker at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvad kan regeringen oplyse om det kulturelle samarbejde i EF og Europa i øvrigt, og hvad vil regeringen gøre for at sikre en stærk placering for de nordiske lande i et fremtidigt europæisk kultursamarbejde?«

(Forespørgsel nr. F 18).

Skriftlig fremsættelse af forslag:**Socialministeren (Aase Olesen):**

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Minimumsydelse til selvstændige erhvervsdrivende).

(Lovforslag nr. L 212).

Forslaget er et led i bestræbelserne for at sikre, at flere virksomheder vil være i stand til at overleve kriseperioder af kortere varighed. Forslaget vil derfor også medvirke til at skabe et yderligere incitament for de mange, der har et ønske om at igangsætte og etablere selvstændig virksomhed.

Efter dagpengeloven ydes dagpenge som erstatning for tab af indtægt under uarbejdsdygtighed på grund af sygdom, herunder tilskadekomst, og fødsel.

Reglerne bygger således på det princip, at dagpenge skal træde i stedet for et indtægtstab.

Der ydes derfor ikke over dagpengesystemet noget bidrag til den syges eller barslendes underhold, som ikke vil kunne dækkes af den indtægt, der er mistet ved sygdom eller barsel.

Tilsvarende ydes der ikke dagpenge, hvis der ikke kan konstateres et indtægtstab, eller hvis tabet er ganske lille. En selvstændig, hvis virk-

[Socialministeren]

somhed har givet eller fortsat giver underskud – eller måske et ganske ringe overskud – har derfor ikke mulighed for at få dagpenge.

I betænkning nr. 1103 fra udvalget om de mindre selvstændige erhvervsdrivende og den sociale lovgivning er blandt andet nævnt, at en selvstændigs indtægter f.eks. på grund af konjunktursvingninger, øgede forpligtelser i lovgivningen m.v. ofte kan svinge meget, og at de udbetalte dagpenge ligeledes ofte ikke svarer til de reelle udgifter ved sygdom.

Det var i udvalget den overvejende opfattelse, at der derfor er behov for et regelsæt, der giver mulighed for at oppebære en særlig minimumsydelse, som kan afhjælpe de akutte problemer, som i en overgangsperiode kan opstå i forbindelse med sygdom.

Jeg foreslår derfor, at der indføres en minimumsydelse på $\frac{2}{3}$ af dagpengenes højeste beløb, som p.t. udgør 2.339 kr. om ugen, til selvstændige, der er tilmeldt den frivillige sikring efter dagpengelovens § 28.

Forslaget skal også ses i sammenhæng med det samtidigt fremsatte forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Ændrede regler for selvstændige erhvervsdrivende), som ligeledes indeholder forslag om en generel mindstesats for selvstændige på $\frac{2}{3}$ af dagpengenes højeste beløb.

For det offentlige er der tale om en udgiftsneutral ordning, idet udgifterne til minimumsydelsen foreslås finansieret gennem en forhøjelse af bidraget til den frivillige sikring.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg på regeringens vegne anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 55:

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af arbejdsmiljøet for søfolk, fiskere, forhyrede på olieplatforme samt ansatte på færger og rutebåde.

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.
(Fremsat 27/1 89).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Beslutningsforslaget pålægger regeringen inden udgangen af 1989 at fremsætte lovforslag, hvorved arbejdsmiljøet for søfolk, fiskere, forhyrede på olieplatforme samt ansatte på færger og rutebåde sikres, således at der – ud over de allerede eksisterende arbejdsmiljøregler på de pågældende områder – fastsættes regler, der er tilpasset de pågældende områder, i øvrigt svarende til reglerne i arbejdsmiljøloven.

Samtidig foreslår man, at det ved lovgivning sikres, at der inden for de pågældende arbejdsområder oprettes en Søfarts Branche-Bedriftssundhedstjeneste – den såkaldte BST.

Arbejdsmiljøreglerne og bedriftssundhedstjenesten for forhyrede på olieplatforme er ganske vist energiministerens område, når de ikke er under flytning – så er det nemlig mit område – men af praktiske grunde vil jeg efter aftale med energiministeren kommentere forslaget også på hans vegne.

Som baggrund for forslaget anføres i bemærkningerne statistiske oplysninger, der stammer fra en rapport, der i sin tid blev udarbejdet som et projektarbejde under et lægekursus ved Dansk Institut for klinisk Epidemiologi. Den nye rapport, der omtales, »Søfarts- og fiskerimedisin«, medtager projektarbejder som et selvstændigt kapitel, hvorfra der også er citeret.

I februar 1988 indførte Industriministeriet anmeldelsespligt for arbejdsulykker til søs, der medfører uarbejdsdygtighed ud over den dag, ulykken sker.

I løbet af 1988 er der indkommet anmeldelser, og de viser, at årsagen til dødsfald til søs i denne periode helt overvejende kan tilskrives forlis eller andre forhold, hvor ændrede arbejdsmiljøregler eller bedriftssundhedstjeneste ikke ville have nogen form for betydning.

Jeg kan i øvrigt tilføje, at Søfartsstyrelsen er i færd med at bearbejde de fremkomne anmeldelser, og når dette er sket, vil resultatet naturligvis blive offentliggjort og indgå i ministeriets overvejelser om nye tiltag.

Når man taler om statistik over arbejdsulykker, må jeg understrege, at man skal være opmærksom på, at disse tal, for så vidt angår søfartsområdet, naturligvis må afspejle, at de pågældende befinder sig på arbejdspladsen i alle